

[Udenrigsministeren.]

tager en undersøgelse af vore sikkerhedspolitiske forudsætninger under de skiftende vilkår. Det ærede medlem hr. Per Hækkerup efterlyste en analyse med hensyn til Czekoslovakiet. Man kunne sige, at det, der sker her, er netop en analyse, der foretages med hensyn til de sikkerhedspolitiske forudsætninger, og jeg vil klart svare på spørgsmålet: der er intet i dette, der sinker fremsættelsen af forsvarsforslag.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup kom ind på Vietnamkonflikten og sagde, at der var ingen anledning til en ændret dansk politik. Det er jeg enig med ham i og er glad for at han sagde.

Jeg må måske i den forbindelse inddrage det indlæg, som kom fra det ærede medlem hr. Frode Jakobsen, der påstod, at den danske regering havde mudret standpunktet op og havde skabt uklarhed om Danmarks stilling. Jeg vil ganske skarpt afvise, at der er tale om nogen form for uklarhed i den politik. Den danske regering har ganske på linje med den forrige regering den 6. februar sagt det i tiltrædelseserklæringen, den 3. april endogså 2 gange i den debat, vi da havde om udenrigspolitik. Jeg har sagt det direkte over for USA, da jeg havde lejlighed til det i juli måned, det er sagt igen i åbnings-talen 1. oktober, og jeg har sagt det i FN-talen den 8. oktober. Jeg vil bestemt afvise, at der skulle være nogen uklarhed på dette punkt.

Det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, at man fra socialdemokratiet ville støtte hjælpeforanstaltninger og genopbygningsaktioner i Vietnam, når vi nu, som vi alle håber, går ind i en ny fase og går henimod forhandlinger om fred eller en våbenstilstandssituation, og det ærede medlem hr. Stinus spurgte, om jeg ikke ville give nogle supplerende oplysninger om det forberedende arbejde, som er gjort. Jeg skal gerne sige nogle ord om det. Jeg skal ikke gøre det alt for langt, men jeg kan da oplyse, at den nordiske arbejdsgruppe, som man vil vide er blevet nedsat, har koncentreret sit arbejde især om to hovedmål: dels den øjeblikkelige humanitære hjælp, som vil blive aktuel, når krigshandlingerne ophører, dels det mere langsigtede spørgsmål om hjælp til genopbygning af det krigshærgede land, og jeg

kan klart sige til spørgeren, at det gælder i begge tilfælde, at hjælpen agtes ydet ud fra et upartiskhedsprincip — jeg havde nær sagt selvfølgelig.

Med hensyn til den humanitære hjælp er der tilvejebragt et snævert samarbejde med den internationale Røde Kors Liga, og denne liga har etableret en arbejdsgruppe, finansieret ved nordiske midler. De er ved at udarbejde detaljerede planer for de nødvendige aktioner, og sideløbende hermed arbejdes der også i Dansk Røde Kors i snævert samarbejde med det danske udvalg, som regeringen har nedsat til at behandle disse problemer, aktivt med problemerne. Jeg kan bl. a. nævne, at der holdes nu et 3 dages kursus — det begynder vist i morgen — for et halvt hundrede læger og sygeplejersker og teknisk personale, at man har udarbejdet lister over medicinalvarer, der vil blive brug for i Vietnam, at der er skabt en oversigt over materiel af forskellig art, telte, feltkøkkener osv., som i givet fald kan sættes ind.

Med hensyn til den langsigtede hjælp, genopbygningshjælpen, er der udarbejdet en behovsanalyse, og den bygger man videre på. Det må vist indrømmes, at man dér famler lidt i blinde, fordi man endnu knap ved, hvordan vilkårene vil blive, og hvad der virkelig vil blive brug for. Men man prøver altså så godt man kan at forberede sig.

Det ærede medlem hr. Stinus spurgte også om dansk deltagelse i en FN-styrke i Vietnam. Regeringen har flere gange givet tilsagn om i givet fald at ville bidrage til sådan en styrke, og det tilsagn står selvfølgelig ved magt, men igen må man jo understrege „i givet fald“. Det er jo ikke klart endnu, om krigens parter kan nå til enighed om, at der skal indsættes en sådan styrke under FN's flag i Vietnam.

Der blev også rejst spørgsmål om Nigeria, og det ærede medlem hr. Per Hækkerup sagde, han var stadig ikke helt overbevist om, at det var den rigtige holdning, at vi ikke skulle blande os i de politiske forhold. Han var ikke overbevist om, at det var et problem, FN kunne blive ved at holde sig uden for, og spurgte, om det ikke var rigtigt, at regeringen søgte af få FN til at engagere sig. Han spurgte direkte, om regeringen kunne tænke sig på ny at overveje at få